XI. De Aquilis Romanis, Excerpta ex Epistola Guil. Musgrave, M. D. et utriusq; Societ. Reg. Socij, ad Virum Clariss. Gisb. Cuperum, Consulem Daventriensem.

The Romanorum Aquila dubitas, utrum Auro Argentove incrustata suerit? [veteres, inquis, eam Auream vel Argenteam faciunt totam.] At, Amicorum optime, quis unquam veterum hoc assirmavit? Scio quidem (eruditistime Cupere) Te cum Stewechio et Lipsio, militiæ Romanæ scientissimis, stare. Scio Dionem Cocceium (1) 'Aet (S. x 20085, Arrianum (2) 'Aesoi sémmala x 2008 de Romanis Aquilis adhibuisse. Xenophon etiam, de Persis scribens, (nam a Persis Aquilæ sunt acceptæ) Aesov τινα Χρυσων (3), et αεδος Χρυσως (4). Sed longe hæc a scopo.

Suggestum in Curia, (sic a Floro (5) dicitur) sive Sellam (ut Suetonius (6), & Cicero (7) eam appellant,) quam Senatus Julio Casari decrevit, totam ex Auro sieri, vix credibile est; verum potius (ut vult (8) Buchnerus) auratam, et multo Auro obductam. Si quis autem isthanc opinionem pertinaciter defensum iverit, Plutarchum (9) & Dionem (10) habebit adversarios; a quibus hæc eadem Sella Δίοςος ἐπίχευσ, i.e. Auro inductus, sive obductus, in summa sui parte inauratus, dicitur: Ut, a Suetonio (11) [Sedes Aurea] & plus semel a Cicerone (12), Elegantiarum

⁽¹⁾ Lib. XL. 2) Differtationibns Episteti. (3) Xenophon. Anab. (4) Pædia Cyri, Lib. VIII. (5) Lib. II, Cap. XI. (6) De Julio Cafare, Cap. XXVI. (7) Philippic, 11. 85. De Divinatione 1, 19. (8) Thefauro Eruditionis Scholasticæ, voce Aureus. Ed. Lipsiensi. 1692. (9) In Cap. (20) Lib. XLIV. (11) Loco jam citato. (12) Locis jam citatis.

gantiarum patre, qua significatione Sella hæc dicatur Aurea, facile sit perceptu. Domum incendio absumptam, restitutamq; Nero (ex auratis proculdubio Columnis, ostiorum postibus, Fenestris, et id genus alijs) Auream

(13) nominavit, non ex Auro fabricavit.

Notum etiam est, a Cicerone (14) Aquilam militarem dici Argenteam; sed id significare [totam eam ex Argente sieri] non est probabile; cum in triumpho Pompeii magni, Mithridatis Currus [Aureos, Argenteosque fuisse] tradit Plinius (15). Hoscine vero totos suisse Aureos opinabimur? minime gentium. Ipsa rei ratio contradicit. Quis enim nescit, Tritum hæc Metalla non pati? Quis neseic, Auri id pondus esse, ut Currus ex eo sastus, quod trahi respuat, (nisi minutulus, ad Puerorum ludicra) omnino sit inutilis? In hujusmodi distis, non solum verborum sono, et primo eorum sensui, sed et ipsi natura rei consulendum: Quæ si, in veterum Austorum interpretatione, diligenter observetur Regula, in ijs explicandis exponendisque, usus erit prosecto non exigui.

Hoc quasi silo ducti, Labyrinthum hunc ingrediamur 3 primoq; advertamus, Aquilam esse totius Legionis Insigne, sulgens, hasta longa extremitati assixum 3 ut ab Aquilisero erectum, et a militibus, (pracipue prima Cohortis) is vero in Legione, ut ex Vegetio (16) patet, Pedites mille centum quinque, Equites centum triginta duo (i.e. 1237) erant, aspectum, usui sit tanto eorum numero, in servandis ordinibus, in custodiendis intervallis, atquadeo forma aciei retinenda. Alta ergo, et magna sit Aquila, necesse est, ut proposito respondeat: Primum ejus Altitudinem, et deinde Magnitudinem indaga-

bimus.

In Adlocutionibus, quas Nummi Romani passim repræfentant, ij præcipue, quæ justæ longitudinis hastam humi desixam habent, et Aquilam ad perpendiculumeleva-

⁽¹³⁾ Sueton. in Nerone, Cap. XXXI. (14) Oration: in Catalinam, Cap. IX. (15) Lib. XXXIII. Cap. XII. (16) Lib. II. Cap. vi.

elevatam; his, inquam, in Nummis, Aquilæ et Hasta. cui imponitur, simul sumptarum altitudo, ad Aquiliferi altitudinem esse solet, ut 4 ad 3; sive in ratione sesquitertia, præterpropter. Ut in Nummis Caij Cæsarie, (17) et Galba, (quos ex Ære majusculos possideo, et jum nunc in manibus habeo) alijiq; licet observare, Galba (18), Hadriani (19), Gordianiq; (20); quorum figuræ, prelo impressæ, extant; et in Nummo Othonis, (quem etiam possideo) Securitatem P. R. exhibente. Dato jam Aquiliferum sex pedes altum esse, (quæ utig; statura in istiusmodi milite commoda censeatur) hinc sequetur, Aquilam et Hastam simul acceptas, altas esse pedes octo. Hujus altitudinis pars minimum duodecima tribuenda est Aquile. cujus profunditas erit unciarum octo. Ex profunditate corporis hujus Aquilini, de ejus ceteris dimensionibus possumus conjicere; et ex ijs de ejus Pondere. Erit pondus hujusce Aquila, si ex Argento fuerit, librarum circiter 300 Trojan. si ex Auro, 600 l. Trojan. At tanta molis Auro, vel etiam Argento, Hasta summa imposito, in altum elevando ferendoq; parem, quem tandem inveniemus Aqui-liferum? Profecto, quod in causts antiquitus solebat dici perobscuris, Non liquet.

Lipsius (21) hic opponit ex Floro, in clade Variana [Signiferum Aquilam intra Balthei sui latebras gerentem, et in cruenta palude delitentem,]ne scil potirentur ea hostes; ex eoq; corpus Aquila non magnum esse judicat. Balthei latebras, quam velit ille maximas, et quidem ejus, qui vel Garagantua circundaretur, lubentius concederem, quam Aviculam, Passerem, vel Rubellionem magnitudine vix superantem (qualem Lipsius eam esse vult) Aquila Romana vires & munera præstare; sed ut Florus, in alijs hujus narrationis partibus, turpissime fassus est; (qua de re videantur Ryckij (22) ad Tacitum Animadversiones)

⁽¹⁷⁾ Vide Tab. II. (18) Stewech. Comment. ad lib. III. Vegetij, pag. 271. (19) Ibi. (20) Acta Eruditorum Menfis Maij, MDCXCIII. (21) De Militia Romana, lib. IV. (22) Pag. 33.

ita quidem minime audiendus, in ea, qua de Aquila magnitudine adeo dissentit, tum a reliquis optima nota Au-

ctoribus, tum ab ipsa rei natura veritateq;.

Ego quidem (ut de Aquilà fabrica, ex ejus usu, ferrem sententiam) e Ligno quodam, vel Subere, vel materia five Coriacea, five Chartacea, vel hujusmodi aliquo levidenfi, Lamina sive Argentea sive Aurea obducto, cum Alis ejusdem Laminæ in altum expansis, & interdum Tonitru sub Aquila pedibus, eam fieri conjecto. Talis enim proposito responderet. Aquilæ parvitati immodicæ non parum favent ea, quæ de Sacello ejus, ab Auctoribus nimis obscura, neque recte satis, exhibentur. Sacellum, & in eo Aquilam, Hastæ superponi volunt: Sed (ut apertissime (23) Lipsius) Cave, sentias, in Hasta ipsa simile quidpiam adfuisse Templi. Ad Castra id referendum est; in quorum principiis Ædicula quædam. sive Templum erat, in quo, Religionis ergo, Aquila & Signa servabantur, adorabantur: quod ex Herodiani lib. iv. probatur. Hoc autem adjicere placet υπίσμερευν, quod a Lipsio prætermissum est, nempe ad Domos etiam privatas id referri posse videri. Ita enim (24) Cicero de Catalina [Aquilam Argenteam, cui domi tua sacrarium scelerum tuorum constitutum fuit.] Quod ab alijs Aquila Sacellum, Templum, & Ædicula fuit, Sacrarium id a Cicerone dictum, & quidem in privata Domo positum.

Hanc rem consideranti, nemo eam acu tetigisse, mihimagis videbatur, quam Ant. Augustinus (25), qui ita scribit, [Legiones singula Aquilam sculptam gestabant, bastaq; impositam, Auro Argentove incrustatam:] Qua quidem illius verba, rem, ut opinatus sum, veram exprimentia, in Commentarium meum retuli: rectene vero,

an secus, cedo quemvis arbitrum.

Tabula

⁽²³⁾ Commentatio ad Lib. II. Annalium Taciti. (24) Loco jam citato. (25) Dialog. III. Antiquitatum in Cappadocia.



Tabulæ Explicatio.

I. Jummus Galba, in altera parte habens ejus Effigiem, cum hac Inscriptione,

IMP. SER. SVLP. GALBA. CÆS. AVG. TR. POT. Vide Tab.II

In altera Adlocutionem, quam hic exhibemus-

II. Nummus Hadriani, cujus altera facie

HADRIANVS: AVG. COS. III. P. P.

Altera hæc Adlocutio.

III. Nummus Gordiani: cu jus altero latere,

IMP GORDIANVS. PIVS. FELIX. AVG.

altero, quæ hic cernitur, Adlocutio.

Reliqui tres Nummi e meis sunt, ærei, ejusdem Magnitudinis cum Figuris; nempe

IV. Nummus C. Casaris; cujus altera pars habet

C. CAESAR, AVG. GERMANICVS. PON M TR PO-

(i. e. Pontifex Maximus, Tribunitiæ Potestatis.)

Altera hane Adlocutionem.

V. Num-

(150)

V. Nummus alter Galbæ; altera parte habens

SER. GALBA. IMP. CAES. AVG.

altera, Adlocutionem.

VI. Nummus Othonis, cojus altera facie

IMP. OTHO. CAES. AVG. TR. POT.

altera, SECURITAS. P. R.

Notatu dignum est, in omnibus hisce Nummis Aquilas ejusdem sere altitudinis esse, nempe tres supra caput Aquiliseri circiter pedes; unde licet conjicere, quod tametsi Hastæ, quibus superimpositæ suerunt Aquilæ, non in Nummis omnibus exprimantur, tamen, cum in Nummis 1, 2, 3, 4, integre ad terram usq; producantur, ejusdem alias cum hisce longitudinis esse.